

ΘΕΡΜΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΣΤΟ ΦΑΝΑΡΙ

Από το Γραφείο Τύπου του Οικουμενικού Πατριαρχείου

“Η ιστορική απόφασις του παλαιφάτου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας να αναγνωρίση την Αυτοκέφαλον Εκκλησίαν της Ουκρανίας αποδεικνύει την πιστότητα Υμών εις την αμετακίνητον κανονικὴν παράδοσιν της Ορθοδόξου Εκκλησίας”, τόνισε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, στην ομιλία του, υποδεχόμενος στην Έδρα της Μητρός Εκκλησίας, την Παρασκευή, 29 Νοεμβρίου, τον Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας Θεόδωρο Β΄, ο οποίος προσήλθε, συνοδευόμενος από τον Μητροπολίτη Γουινέας Γεώργιο και από τον Αρχιγραμματέα της περί αυτόν Ιεράς Συνόδου, Αρχιμ. Νικόδημο, για να συμμετάσχει στην θρονική εορτή της Πρωτοθρόνου Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως.

“Η γενναία αὐτὴ πράξις αποτελεί καθοριστικὴν συμβολὴν εις την υπόθεσιν της ενότητος της Ορθοδοξίας, εφ’ ὅσον εἶναι ἔμπρακτος ἔκφρασις και επικύρωσις της εκκλησιολογίας της, καθοσιωθείσης υπό Οικουμενικῶν Συνόδων και εκφρασθείσης εν τη πρακτικῇ αποδόσεως, αποκλειστικῶς υπό της Μητρός Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, του αυτοκεφάλου καθεστώτος”, επισήμανε ο Παναγιώτατος, ενώπιον Ιεραρχῶν του θρόνου, αλλά και της Αντιπροσωπείας της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας, και πρόσθεσε: “Η αμφισβήτησις και αλλοιώσις κεντρικῶν αρχῶν της ορθοδόξου Εκκλησιολογίας εν ονόματι εξωεκκλησιαστικῶν συμφερόντων, «μη φερόντων εις το αγαθόν» διὰ τον λαόν του θεοῦ, αλλά υπηρετούντων αλλοτρίους σκοπούς, κλονίζει τα θεμέλια της μίας, αγίας, καθολικῆς και αποστολικῆς Εκκλησίας, εκκοσμικεύει την ζωὴν της και την μετατρέπει εις μίαν συνομοσπονδίαν, ὅπου κυριαρχεῖ το ἐπὶ μέρος εις βάρος του ὅλου Σώματος, η διάσπασις εις βάρος της αρχηγόνου συνοδικότητος της Εκκλησίας. Πάντα ταῦτα απειλοῦν την λειτουργίαν της Εκκλησίας ως Σώματος Χριστοῦ, ως θεανθρωπίνης κοινωνίας, ως προφητικῆς φωνῆς εν τῷ κόσμῳ και ως μαρτυρίας της Βασιλείας του θεοῦ «εληλυθυίας εν δυνάμει» (Μαρκ. θ΄, 1)”.

Στην ομιλία του ο Οικουμενικός Πατριάρχης ἔκανε ιδιαίτερη αναφορά στην ιεραποστολική δράση του Πατριάρχη Αλεξανδρείας στην Αφρική και στο ἔργο που επιτελεῖται προς ὄφελος του πονεμένου λαοῦ της δοκιμαζόμενης αὐτῆς μεγάλης ηπείρου. “Συγχαίρομεν υμῖν δι’ ὅσα με αγάπην πολλήν πράττετε διὰ τα εν «πάση Αφρική» τέκνα του θεοῦ της αγάπης. Επαινούμεν και το αδιάπτωτον ενδιαφέρον της Υμετέρας Μακαριότητος διὰ την θεάρεστον λειτουργίαν των εκκλησιαστικῶν πραγμάτων εις το Πατριαρχεῖον Αλεξανδρείας. Εἴσθε πιστός φορεὺς και τηρητής της παραδόσεως της Εκκλησίας, της πατρώας κληρονομίας ως βιουμένης μαρτυρίας εν τῷ πλαισίῳ των ἐκάστοτε ιστορικῶν συνθηκῶν, αγωνίζεσθε διὰ την ἐπάνδρωσιν των καθ’ Υμᾶς Μητροπόλεων δι’ ἱκανῶν στελεχῶν, διακρινομένων διὰ το εκκλησιαστικόν αὐτῶν φρόνημα, διὰ την αφοσίωσιν των εις την Εκκλησίαν του Χριστοῦ και διὰ την βούλησιν προσφοράς εις τον ἄνθρωπον, τον «ηγαπημένον του θεοῦ».

Ἦδη ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὅλην εἴσθε ο ἔμπειρος και σοφός οιακοστρόφος της Εκκλησίας του Ευαγγελιστοῦ Μάρκου. Επετύχατε πολλά, πάμπολλα, και συνεχίζετε και σήμερον να διακονήτε τον λαόν του θεοῦ με τον ενθουσιασμόν και τον δυναμισμόν του τέκνου της λεβεντογέννας Κρήτης, φορεὺς του πνεύματος της αγιοτόκου Αγκαράθου, της μονῆς της μετανοίας Σας”.

Στη συνέχεια, ο Παναγιώτατος, υπογράμμισε τη σπουδαία συμβολή του Πατριάρχου Θεοδώρου και της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Αλεξανδρείας κατά την τελική καθοριστικὴ φάση της προετοιμασίας της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας και κατά την πραγματοποίησή της. “Πάντοτε εις το πλευρόν του Προέδρου της Συνόδου, αφήσατε εις τας συζητήσεις και εις τας αποφάσεις ανεξίτηλον την σφραγίδα Σας. Αλησμόνητος θα παραμείνη εις πάντας τους Συνοδικούς Πατέρας η παρέμβασίς Σας κατά την συζήτησιν περί της θεολογικῆς εννοίας και σημασίας του «προσώπου», ὅταν

ετονίσσατε μετά μεγάλης εμφάσεως, ότι κατά την επιστροφήν Σας εις την Αφρικήν, το ζητούμενον θα είναι η έμπρακτος στήριξις των πιστών, ο επιούσιος άρτος και η περίθαλψις, η λύσις συγκεκριμένων καθημερινών προβλημάτων, η προστασία των παιδίων και της μητρότητος και άλλα πολλά, η αντιμετώπισις των οποίων απαιτεί πρακτικάς λύσεις και όχι θεωρητικάς προσεγγίσεις, έμπρακτον αλληλεγγύην και βοήθειαν, θυσιαστικόν πνεύμα, αδελφοσύνην και αγάπην. Η Εκκλησία είναι διακονική, κατά τον ελθόντα «ουχί διακονηθήναι, αλλά διακονήσαι» Κύριον αυτής. Εις την διακονίαν του πλησίον κρίνεται η προοπτική της αιωνιότητος διά τον άνθρωπον. «Αμήν λέγω υμίν, εφ' όσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εμοί εποιήσατε» (Ματθ. κε', 40)".

Εμφανώς συγκινημένος από τους λόγους του Παναγιωτάτου, ο Μακαριώτατος Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας, στην αντιφώνισή του, αναφέρθηκε στη διαχρονική στήριξη που προσέφερε η Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως στον Πρεσβυγενή θρόνο της Αλεξανδρείας, ο οποίος, όπως τόνισε, θα στηρίζει πάντοτε τον Οικουμενικό θρόνο.

“Θα ήθελα, Παναγιώτατε, να ξέρετε ότι με όλη μου την καρδιά ακολουθώ την Μητέρα Εκκλησία γιατί, θεέ μου, θεέ μου, πόσες φορές θα αναγνώσουμε στις βιβλιοθήκες πόσο η Αλεξάνδρεια εβοηθείτο από την Κωνσταντινούπολη. Επί τετρακόσια ολόκληρα χρόνια, Παναγιώτατε, εδώ ζούσαν οι Πατριάρχες Αλεξανδρείας για να μην εκλείψει ο τίτλος, ο Αλεξανδρείας. Και ο Γέρων Δέρκων είχε αυτό το προνόμιο να προετοιμάζει κάθε φορά την εκλογή του Πατριάρχου Αλεξανδρείας.

Και έπρεπε, Παναγιώτατε, σε αυτές τις μεγάλες στιγμές που εσείς σαν Μητέρα Εκκλησία καθορίσατε, να σας ακολουθήσει η αδελφή σας Εκκλησία, το Πρεσβυγενές Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, διότι πάντα συμπορευόμεθα μαζί”.

Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας θυμήθηκε τους λόγους και τις προτροπές του προκατόχου του, μακαριστού Πατριάρχου Παρθενίου, αποφοίτου της Ι. Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, ο οποίος, όπως είπε, λίγο πριν την κοίμησή του τον συμβούλευσε να στηρίζει πάντοτε τον Οικουμενικό θρόνο. Και επανέλαβε ότι σε αυτή την κατεύθυνση έχει και “την ολόθυμον γνώμην των συνοδικών Αγίων Αρχιερέων του Αλεξανδρινού θρόνου”. “Και θέλω να γνωρίζετε, Παναγιώτατε, ότι η Εκκλησία μας, η Ιεραποστολική, το Πρεσβυγενές Πατριαρχείο, πάντοτε ακολουθεί και θα στηρίζει, θα στηρίζει σε αιώνας αιώνων τον ένδοξον και ευλογημένον Οικουμενικόν θρόνον και εσάς. [...] Γι' αυτό ήρθα, Παναγιώτατε, μαζί με τη συνοδεία μου να λειτουργήσουμε, να κοινωνήσουμε από το Άγιο Ποτήριο και να εκφράσω και διά ζώσης την ευγνωμοσύνη και να ξέρετε, η Αλεξάνδρεια τιμάει την Κωνσταντινούπολη μας, σέβεται και αγαπάει τον σεπτό μας Οικουμενικό Πατριάρχη”.

Στη συνέχεια ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αλεξανδρείας χοροστάτησε, στον Πατριαρχικό Ναό, κατά τον Μ. Εσπερινό για την εορτή της μνήμης του Αγίου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου, Ιδρυτού της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως. Ο Παναγιώτατος και πολλοί Ιεράρχες παρέστησαν συμπροσευχόμενοι στο Ι. Βήμα.

Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας, με την άδεια του Παναγιωτάτου, τέλεσε τη μοναχική κουρά του κ.Βασιλείου Γρηγοριάδη, του οποίου η εις διάκονον χειροτονία θα πραγματοποιηθεί από τον Οικουμενικό Πατριάρχη κατα την αυριανή θεία Λειτουργία. Ο υποψήφιος κληρικός προορίζεται να διακονήσει στην Πατριαρχική Αυλή.

Στο τέλος του Εσπερινού τον Μακαριώτατο προσφώνησε ο επί κεφαλής της Αντιπροσωπείας της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας, Αρχιεπίσκοπος Τσερνίχιφ Ευστράτιος, ευχαριστώντας το Πρεσβυγενές Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και τον ίδιο για την πρόσφατη απόφαση αναγνώρισης της Εκκλησίας τους, με την ένταξη του ονόματος του Μητροπολίτου Κιέβου στα Δίπτυχα.

Απαντώντας ο Πατριάρχης θεόδωρος, μεταξύ άλλων, ζήτησε από την Αντιπροσωπεία της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας να μεταφέρει, “τις ευχές πρεσβυγενών και

ιστορικών Πατριαρχείων και Θρόνων, μέσα στα βάθη των αιώνων, που δεν ζητούν αποδείξεις Ιστορίας, γιατί αυτές οι Εκκλησίες είναι Ιστορία και αυτές είναι η Εκκλησία”.

Στον Μ.Εσπερινό παρέστησαν συμπροσευχόμενοι Ιεράρχες του Θρόνου, Αντιπροσωπεία της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας, υπό τον Αρχιεπίσκοπο Τσερνίγιβ και Νίζνας Ευστράτιο, ο Μητροπολίτης Λουσκ και Βολίν Μιχαήλ, ο οποίος επισκέπτεται την Πόλη ως επι κεφαλής ομίλου προσκυνητών από την Επαρχία του, κληρικοί, μοναχοί και μοναχές, οι Βουλευτές και στελέχη της ελληνικής Αντιπροσωπείας στη Διακοινοβουλευτική Συνέλευση Ορθοδοξίας, κ.κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος, Αθανάσιος Δαβάκης, Ανδρέας Μιχαηλίδης, Ιωάννης Σαρακιώτης και ο κ. Κωνσταντίνος Μυγδάλης, Άρχοντες Οφφικιάλιοι, και πλήθος πιστών από την Πόλη, αλλά και την Ελλάδα και άλλες χώρες.